

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai – Kopienas inovāciju politikas pārskatīšana mainīgajā pasaulē”

COM(2009) 442 galīgā redakcija

(2010/C 354/19)

Ziņotājs: MALOSSE kgs

Eiropas Komisija saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 262. pantu 2009. gada 2. septembrī nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

“Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai – Kopienas inovāciju politikas pārskatīšana mainīgajā pasaulē”

COM(2009) 442 galīgā redakcija.

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Vienotā tirgus, ražošanas un patēriņa specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2010. gada 2. martā.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 461. plenārajā sesijā, kas notika 2010. gada 17 un 18. martā (17. marta sēdē), ar 108 balsīm par, 1 balsi pret un 2 atturoties, pieņēma šo atzinumu.

1. Inovācijas definēšana.

1.1. Saskaņā ar paziņojumā ietverto definīciju “inovācija ir spēja gūt jaunas idejas un pārvērst tās komerciālos rezultātos, izmantojot jaunus procesus, ražojumus vai pakalpojumus labākā un ātrākā veidā nekā konkurence”⁽¹⁾.

1.1.1. Inovācija ir ne tikai spēja, tā galvenokārt ir rīcība un process, kas ļauj esošās vai jaunās idejas pārvērst konkrētā rezultātā.

1.1.2. Bieži vien inovācija ir kopīga darba rezultāts (uzņēmumu apvienības, sociālie partneri un pētnieki); to var piemērot arī uzņēmuma iekšējā darbībā ar pašu darbinieku ideju palīdzību. Globālās konkurences apstākļos Eiropas uzņēmumiem jāmeklē labākas metodes, lai ieinteresētu darbiniekus uzņēmuma rezultātos un veicinātu viņu radošumu.

1.1.3. Inovāciju var attiecināt arī uz jomām, kurām nav tiešas saiknes ar tirgu, piemēram, sabiedrības attīstību, veselības aprūpi, sociālo inovāciju, ekoinovāciju, vispārējas nozīmes pakalpojumiem, pilsoniskumu un attīstības palīdzību.

1.2. Inovācija būtībā ir sabiedriska mērķis – cilvēku radošuma izmantošana, lai veicinātu ilgtspējīgu un līdzsvarotu ekonomikas attīstību.

1.2.1. Ar inovācijas palīdzību jārod risinājumi šā gadsimta problēmām: energoapgādes stabilitāte un klimata pārmaiņu iero-

bežošana, demogrāfiskā attīstība, globalizācija, reģionu spēja piesaistīt, darba vietu radīšana, sociālā kohēzija un sociālais taisnīgums.

1.3. Inovācija nav pašmērķis. Ar tās palīdzību iespējams sasniegt sabiedrības mērķus, kurus kopumā var raksturot ar diviem jēdzieniem — progresu un ilgtspējīgu attīstību, taču ir jāvienojas par šo jēdzienu definīciju un novērtēšanas iespējām.

EESK uzskata, ka Savienība varētu būt pirmā, kas šajā jomā izstrādātu un piemērotu jaunus ekonomikas un sabiedrības rādītājus, ar kuriem varētu noteikt izaugsmes apjomu un tās attīstības gaitu⁽²⁾.

2. Eiropas Savienības veikums.

Paziņojumā nepārprotami pozitīvi vērtēta Savienības darbība saistībā ar pamatnosacījumu pilnveidošanu, atbalstu inovatīvu ražojumu un pakalpojumu plašākai ieviešanai tirgū, sinerģijas veidošanu un finanšu aspektiem. Jāatzīmē, ka paziņojumā galvenokārt apskatīta inovācija tehnoloģijas jomā.

Vārdkopas “kopienas politika” lietojums saistībā ar inovāciju ir nedaudz pārspīlēts, jo šajā paziņojumā ietvertie novērtējuma rezultāti liecina, ka inovācija drīzāk ir koordinētu pasākumu un darbību kopums. Eiropas Savienībai nav juridisku pilnvaru šajā jomā (atbalsta pilnvaras).

⁽¹⁾ “Creating a National Innovation Framework”, *Science Progress*, Richard Nedis & Ethan Byler, 2009. gada aprīlis.

⁽²⁾ Saskaņā ar Komisijas ziņojuma ieteikumiem par saimnieciskās darbības un sociālā progresa noteikšanu (www.stiglitz-sen-fitoussi.fr) šiem rādītājiem jābūt plašākiem nekā IKP rādītājam, un tajos jāņem vērā arī precīzi un diferencēti pieejamo ienākumu, izglītības, vides un bagātību sadales rādītāji.

2.1. Pamatnosacījumu pilnveidošana.

2.1.1. Daži ES īstenotie pasākumi, piemēram, valsts atbalsta noteikumu pārskatīšana nolūkā veicināt ekoinvestīcijas un ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, kā arī *Euro Info* centru un Inovāciju rosināšanas centru tīklu apvienošana Eiropas uzņēmumu tīklā, devuši pozitīvus rezultātus. Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akta pieņemšana rosināja jaunas cerības. Diemžēl attiecībā uz MVU tās līdz šim nav piepildījušās, jo nav īstenots pietiekams skaits konkrētu un pārredzamu pasākumu⁽³⁾. Varētu minēt arī paziņojumu "Jaunas iemaņas jaunām darba vietām", kas ir solis pareizajā virzienā, diemžēl tas ir tikai paziņojums, un līdz šim nav rasti līdzekļi tā īstenošanai.

2.1.2. Savukārt vēl joprojām nepieņemtais lēmums par Kopienas patentu nepārprotami liecina par Eiropadomes nespēju veikt vajadzīgos pasākumus, kuriem būtu tieša ietekme uz inovāciju. Par to liecina Eiropā reģistrēto patentu skaita nepārtraukta samazināšanās salīdzinājumā ar pārējām pasaules valstīm un ievērojami augstākas izmaksas, kas jāsedz Eiropas iedzīvotājiem. Līdz ar to nepietiekamais aizsardzības līmenis Eiropas Savienībā rada problēmas uzņēmumiem, īpaši MVU.

2.1.3. Eiropas Komisijas ierosinātie pasākumi un instrumenti joprojām ir galvenokārt orientēti uz inovācijas sagatavošanas posmiem un uz lielajām publiskajām vai privātajām pētniecības struktūrām. Šī pieeja jāpapildina ar citiem pasākumiem un instrumentiem, piemēram, standartu izstrādi, kas lielākā mērā un sistemātiski orientēti uz inovatīviem procesiem.

2.1.4. Arī pārvaldes iestādes, īpaši vietējā līmenī, var veikt inovatīvus pasākumus visās jomās.

2.1.4.1. Publiskā iepirkuma jomā līgumslēdzēji bieži vien izvēlas nevis kvalitatīvāko, bet lētāko piedāvājumu. Uz inovāciju orientēti valsts pasūtījumi var veicināt inovāciju ieviešanu, uzlabojot tādējādi iedzīvotājiem sniegto pakalpojumu kvalitāti⁽⁴⁾.

2.2. Inovāciju politikas īstenošana.

2.2.1. Paziņojumā uzsvērts, ka 2007.–2013. gada finanšu plānā ir palielinātas finansēšanas iespējas no Eiropas Savienības budžeta.

2.2.1.1. Diemžēl laiktietilpīgo un sarežģīto procedūru dēļ šo palielinājumu ir grūti pamanīt, īpaši attiecībā uz Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem. Arī Eiropas struktūrfondu izmantošana nedod inovācijai pietiekamu impulsu, ņemot vērā smago admi-

nistratīvo slogu un pārredzamības trūkumu, ko rada atbalsta sadrumstalotība un atbalsta papildināmības nosacījumi.

2.2.1.2. Drīzumā pārskatot finanšu regulu, ir jāvienkāršo, jāapvieno un jāstrukturē līdzdalības, atbilstības un pārskatu sagatavošanas noteikumi.

2.2.2. Tas pats attiecināms arī uz Eiropas Investīciju bankas (EIB) finanšu instrumentiem, jo tā parasti izmanto starpniekus, kas piemēro savus nosacījumus. EIB un Komisijas kopīgie centieni veicināt inovatīvu MVU finansēšanu ir vērtējami pozitīvi, taču rezultāti pagaidām nav manāmi. Eiropas finansējuma tirgus ir sadrumstalots un mazāk labvēlīgs ar tehnoloģijām nesaistītiem inovatīviem MVU. Valstu līmenī banku iestādes ir jārosina uzņemties lielāku risku MVU finansēšanā.

2.2.3. Jaunajā Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammā (CIP) bija paredzēts apvienot esošos, bet izkļiedētos pasākumus un programmas. Praksē darbības joprojām ir iedalītas apakšprogrammās, un nav vērojama to konsekvence. Turklāt Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammai septiņiem gadiem piešķirtais finansējums 3,6 miljardu EUR apmērā nav pietiekams, lai īstenotu ES mērķus.

2.2.4. Eiropas programmu mērķu sasniegšanu kavē privātā sektora un MVU nepietiekamā līdzdalība. Pieejamie līdzekļi prioritārā kārtībā tiek piešķirti valsts iestādēm, bet ne privātajam sektoram. EESK pauž nopietnas bažas par pētniecībai un inovācijai piešķirtā publiskā finansējuma efektīvu pārvaldību un šo ieguldījumu reālo ietekmi uz Eiropas ekonomiku.

2.2.5. Valstu programmu un Eiropas programmu savstarpējā koordinācija nav efektīva. Nav arī kopīgas ES un dalībvalstu plānošanas sistēmas, kas novērstu neskaidrības par papildināmības un komplementaritātes jēdzieniem.

2.3. Sinerģijas veidošana.

2.3.1. Lisabonas stratēģijas ietvaros izstrādātajās nacionālajās reformu programmās dalībvalstīm noteiktas vadlīnijas inovācijas jomā. Taču atšķirīgās pieejas, kā arī sociālo partneru un citu pilsoniskās sabiedrības dalībnieku nepietiekama iesaistīšana programmu izstrādē un īstenošanā, mazina to ietekmi un efektivitāti.

2.3.2. Lai veicinātu sistēmu saskaņotību un sinerģiju ar dalībvalstīm, ir izveidota "Eiropas Pētniecības telpa". EESK uzskata, ka šim aspektam turpmāk vajadzētu kļūt par prioritāti, uzņemoties lielākas saistības.

⁽³⁾ OV C 182, 4.8.2009, 30. lpp.

⁽⁴⁾ Pirmie pasākumi veikti Pirmtirgus iniciatīvas ietvaros (tuvināšanās līgumslēdzējiem, lai veicinātu valsts pasūtījumu līgumu piešķiršanu inovatīviem uzņēmumiem), un to rezultāti būs rūpīgi jāizvērtē vēlāk (iniciatīva uzsākta 2009. gada septembrī).

2.3.2.1. Piemēram, Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts (ETI) tā pašreizējā struktūrā nepilda savu pamatuzdevumu — nodrošināt pētniecības nozares, uzņēmumu un akadēmisko aprindu savstarpējo saikni. ETI ar salīdzinoši nelielu budžetu (2,8 miljardi EUR no 2008. līdz 2013. gadam ⁽⁵⁾) vēl arvien ir virtuāls instruments, kas grūti pieejams uzņēmumiem, kuri labi nepārzina Eiropas programmas.

2.3.3. Jaunākais inovācijas progresa ziņojums ⁽⁶⁾ liecina, ka inovāciju ziņā vadošajās Eiropas valstīs vērojamas kopīgas iezīmes: apjomīgs finansējums izglītībai, mūžizglītībai, pētniecībai un izstrādei, kā arī inovāciju atbalsta instrumentiem. Minēto iezīmju uzskaitījumu varētu vēl papildināt ar sociālā un pilsoniskā dialoga labu praksi.

Ir jāmeklē efektīvāka sinerģija, lai šo labo praksi izplatītu visā Eiropā un lai aktīvāk veicinātu ES un dalībvalstu saskaņotu nostāju, pieņemot kopīgus un koordinētus politiskus lēmumus minēto svarīgo panākumu faktoru atbalstam.

2.3.4. Sinerģija jāattiecinā arī uz pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem, kā arī publiskā un privātā sektora partnerību.

Klasteri, piemēram, dod iespēju universitātēm un pētniecības iestādēm efektīvi sadarboties ar uzņēmumiem publiskā un privātā sektora finansēto struktūru ietvaros. Valstu līmenī klasteru pieredze ir pozitīva, taču ES nevar izmantot priekšrocības, ko sniedz šāda pieredze, jo Kopienas līmenī nav atbalsta politikas. ES būtu jāveic pasākumi, lai veicinātu klasteru attīstību Eiropas mērogā, nodrošinot to profesionālu pārvaldību, attīstību starptautiskajā līmenī, optimālu darbību un finansēšanu.

2.3.5. Sabiedrības mērķu aspektā priekšroka jādod sinerģijai starp dažādu Eiropas inovāciju atbalsta programmu prioritātēm. Vairākām Kopienas programmām ir vienādas prioritātes, taču tām trūkst savstarpējās saiknes.

3. EESK ieteikumi.

EESK atbalsta vērienīgas Eiropas inovāciju stratēģijas ieviešanu, kas sniegtu plašāku un integrētāku redzējumu.

3.1. Pamatprincipi.

— Inovācija jāskata plašā nozīmē – gan saistībā ar tirgū laistajām precēm un pakalpojumiem, gan saistībā ar bezpeļņas sektoru, sabiedrisko un sociālo jomu.

⁽⁵⁾ Salīdzinājumam var minēt, ka MIT (*Massachusetts Institute of Technology*) ikgadējais budžets ir 2,4 miljardi dolāru.

⁽⁶⁾ Progresa ziņojums par inovāciju Eiropā — *Pro Inno Europe*.

— Ar Lisabonas līgumu ir paplašinātas Kopienas politikas darbības jomas inovācijai labvēlīgās nozarēs: tirdzniecības politikā, enerģētikā, kosmosa izpētē, tūrismā, kultūrā, veselības aizsardzībā utt.

— Tā kā inovācijai pēc būtības ir starpnozaru un transversāls raksturs, tādai jābūt arī stratēģijai un tās īstenošanas instrumentiem.

— Inovācijai jābūt atbilstīgai Savienības principiem un vērtībām. Inovācija var būt tehnoloģiski “efektīva”, bet negatīvi ietekmēt vidi vai sabiedrības kohēziju.

— Iedzīvotāji ir jāiepazīstina ar jaunajām tehnoloģijām, iesaistot viņus publiskajās debatēs (par ĢMO, kodolenerģiju utt.).

— Ir vajadzīgs mērķtiecīgs atbalsts pamattehnoloģiju (nanotehnoloģiju, mikroelektronikas un nanoelektronikas, fotonikas, uzlabotu materiālu, biotehnoloģiju, informācijas tehnoloģiju, skaitliskās modelēšanas) attīstībai ⁽⁷⁾, jo tās tiek izmantotas daudzās nozarēs. Ir jāpanāk, lai Eiropas pētniecības programmās būtu iekļauts starpnozaru aspekts un lai pamattehnoloģiju lietojumus varētu izmantot tradicionālajās nozarēs.

— Prioritātes ir jānosaka saistībā ar ES sabiedrības mērķiem (veselības aizsardzība, vide, enerģētika u.c.).

— Eiropas inovāciju stratēģijai jābalstās uz sinerģiju un partnerību ar privātā sektora un pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem.

— Topošā Eiropas inovāciju plāna izstrādē galvenā uzmanība jāvelta MVU. Priekšroka jādod visiem pamatpasākumiem, programmām un nosacījumiem, kas veicinātu inovāciju mazajos un vidējos uzņēmumos.

3.2. Priekšlikumi.

3.2.1. EESK 2009. gada 14. janvārī izpētes grupas darba ietvaros rīkoja atklātu uzklauššanas sanākumi Seviļas Perspektīvo tehnoloģiju pētījumu institūtā (*IPTS*). Šī sanākums, kurā piedalījās Institūta pārstāvji un vietējā līmeņa dalībnieki inovācijas atbalsta jomā, ļāva izstrādāt konkrētus priekšlikumus.

⁽⁷⁾ Skat. Komisijas paziņojumu “Gatavojoties nākotnei: kopējas stratēģijas izstrādāšana svarīgām pamattehnoloģijām ES”, COM(2009) 512 galīgā redakcija.

3.2.2. Jebkuras politikas pamatā ir jābūt atbilstošiem rādītājiem un analīzes instrumentiem. Pašlaik ES rīcībā ir vairāki analīzes instrumenti: Eiropas inovācijas progresa ziņojums, Inovāciju politikas progresa ziņojums, Eiropas klasteru novērošanas centrs, *Innobarometer*, *Sectoral Innovation watch* un Pārskats par ES ieguldījumiem rūpnieciskās pētniecības un izstrādes jomā. Konsekvences nolūkā EESK iesaka izveidot vienotu Eiropas inovācijas novērošanas centru, kas pārņemtu esošos instrumentus un padarītu tos saskaņotākus un pārredzamākus. Turklāt izvērtēšana ir lietderīga tikai tad, ja tās rezultātus salīdzina ar izvirzītajiem mērķiem; topošajā Eiropas inovācijas plānā ir jābūt skaidri noteiktiem mērķiem, tostarp kvantitatīvo rādītāju aspektā. Lai nodrošinātu objektīvu politikas novērtējumu, novērošanas centra darbībai, kas balstīta uz konkrētiem mērķiem un rādītājiem, jābūt pārredzamai un neatkarīgai.

3.2.3. Fundamentālie pētījumi ir pamats turpmāko inovāciju izstrādei. Tāpēc EESK atbalsta Eiropas finansējuma palielināšanu pētniecībai šajā jomā, īpaši jaunajai ES pētniecības pamatprogrammai, ar nosacījumu, ka tiks skaidri noteiktas prioritātes (atbilstīgi sabiedrības problēmām) un nodrošināts sviras efekts attiecībā uz valstu programmām un privāto sektoru.

3.2.3.1. Turklāt EESK ierosina izskatīt iespējamās jaunās pieejas, piemēram, atbildīgas partnerības koncepciju, lai veicinātu MVU līdzdalību Kopienas programmās. Izstrādājot kopīgu hartu, varētu vienkāršot administratīvās formalitātes (revīzija, pārskatu sagatavošana).

3.2.4. Pētniecības un izglītības iestāžu, galvenokārt universitāšu, un ekonomikas un sociālās jomas dalībnieku partnerība arī ir laba iespēja veidot pozitīvu sinerģiju inovācijas veicināšanai uzņēmumos un izglītības iestādēs⁽⁸⁾

3.2.4.1. Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtam (ETI) ir jāklūst par jau izveidoto struktūru tīkla vadošo iestādi, lai sekmētu jauno tehnoloģiju izplatību visās nozarēs. Turpmāk ETI būtu jānodrošina līdzekļi ieguldījumiem tādās Eiropas mēroga struktūrās, kurās būtu apvienotas pētniecības, izglītības un inovāciju politikas.

3.2.4.2. Turklāt ir jāatbalsta programmas pētnieku mobilitātes veicināšanai ne tikai starp dalībvalstīm, bet arī starp privāto un publisko sektoru. Lai saņemtu doktora grādu rūpniecības nozarē, Dānijas uzņēmumu inženieriem, piemēram, ir dota iespēja sagatavot augstskolas doktora disertāciju, studējot kādā citā dalībvalstī⁽⁹⁾. Šis piemērs ir laba prakse, ko vajadzētu izmēģināt Eiropas mērogā.

⁽⁸⁾ Izpētes atzinums "Izglītības iestāžu un darba devēju partnerība", OV C 228, 22.9.2009, 9. lpp.

⁽⁹⁾ Marijas Kirī Eiropas stipendiju finansējums.

3.2.5. EESK uzskata, ka topošajā programmā prioritāte būtu jāpiešķir instrumentiem, kas paredzēti "barjeru" likvidēšanai starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm atbalsta pasākumu jomā. Šai nolūkā vajadzētu stiprināt vietējos tīklus, kas veido saikni starp Eiropas un vietējo līmeni, veicinot tādējādi ideju un projektu apmaiņu. EESK arī iesaka izveidot Eiropas partnerības forumus, kas būtu pieejami pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem. Eiropas Uzņēmumu tīkls, kas darbojas uzņēmumu nozarē, varētu būt šāda foruma pamatā.

3.2.6. Lai sekmētu inovatīvu MVU un jaunizveidoto uzņēmumu attīstību, ir svarīgi uzlabot piekļuvi finansējumam. Jānostiprina EIB loma, plašāk piemērojot riska dalīšanas finanšu mehānismu, un jāveido Eiropas riska kapitāla tirgus.

3.2.6.1. EESK arī iesaka īpašus pasākumus Mazās uzņēmējdarbības akta ietvaros, piemēram, veicināt Eiropas "otrā vērtspāpīru tirgus" izveidi, nodokļu atvieglojumus privātpersonām, kas iegulda līdzekļus inovācijā, un darba ņēmēju iesaistīšanu.

3.2.7. Jāsecina, ka daudzās valstīs inovācija un uzņēmējdarbība jauniešus interesē krietni mazāk nekā agrāk. Mācību programmu ietvaros ir jāveicina radošums un pašiniciatīva.

3.2.7.1. Balstoties uz Sieviešu uzņēmējdarbības pārstāvju pieredzi, EESK ierosina ar Eiropas iestāžu atbalstu veidot Jauno uzņēmēju pārstāvju tīklu.

3.2.8. Lai veicinātu inovāciju kohēzijas politikas valstīs, ir efektīvāk jāizmanto struktūrfondu līdzekļi. To varētu panākt ar mērķtiecīgākiem pasākumiem, izvairoties no obligātā papildināmības principa, kas ir kavēšanās un pārredzamības trūkuma iemesls. EESK uzsver, ka pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem piemīt uz sabiedrību orientētas inovācijas potenciāls, kas līdz šim nav ņemts vērā ne struktūrfondu, ne arī izglītības programmās.

3.2.9. Arī ES konkurences politikā (valsts atbalsts, uzņēmumu sadarbība) vajadzīgi pielāgojumi, lai sekmētu atbalstu inovācijai un tehnoloģiju pārņemšanai. Īpaša uzmanība jāvelta tādām nozarēm kā mājokļu būvniecība, infrastruktūra un transportlīdzekļi, jo tās ir saistītas ar klimata pārmaiņu jautājumu.

3.2.10. Lisabonas līgums paredz plašākas ES pilnvaras tirdzniecības politikas un ārējās sadarbības jomā. Šī iespēja ir jāizmanto, lai izstrādātu ar dalībvalstu politiku saskaņotu Eiropas politiku zinātniskās un tehniskās apmaiņas jomā. Īpaša uzmanība jāvelta apmaiņas un sadarbības veicināšanai ar ES kaimiņvalstīm.

4. Secinājumi.

4.1. Šīs stratēģijas veiksmīga īstenošana būs atkarīga ne tikai no tai piešķirtā finansējuma, bet galvenokārt no Eiropas Komisijas un dalībvalstu politiskās gribas nodrošināt tās īstenošanu, no kvalitatīvām partnerattiecībām, īpaši ar pilsonisko sabiedrību, un no dialoga ar iedzīvotājiem. Tāpēc EESK aicina Padomi un Eiropas Komisiju iesniegt rīcības plānu inovāciju jomā, kas būtu viens no Eiropas izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas (ES 2020) pamatelementiem.

4.2. Topošais Eiropas inovācijas plāns būtu jāpapildina ar precīzu rīcības plānu, pasākumu īstenošanas grafiku un panāktā progresa uzraudzību. Minētā plāna juridiskajai formai (ieteikumi, "akts" vai jebkura cita forma) ir otršķirīga nozīme. Plāna efektivitāte būs atkarīga no tā satura un konkrētiem mērķiem, kas izteikti skaitļos un kuriem noteikti īstenošanas termiņi.

4.3. Par šīs stratēģijas tālejošu mērķi ir jāizvirza patiesas "kopienu" politikas īstenošana, kas veicinātu Eiropas ekonomikas atveseļošanu.

Briselē, 2010. gada 18. martā

*Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Mario SEPI*
